

ಔಷಧಿ ಹಸಿರು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ ಬಂದಾವ ಏನೂ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದದ್ದು ಅವನ ಸುಳ್ಳುಟ ತೋರಿಸುತ್ತಿ...!

ಶಿವಣ್ಣನ ನೆರಳನ್ನು ಕಂಡರೂ ದ್ವೇಷ ಅವಳಿಗೆ ಕವಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತಿನ ದಿನಗಳ ಅನುಭವಗಳೇ ಅವಳ ತರ್ಕವಿರದ ಈ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣು ತಾನು ಈವರೆಗೆ ಕಂಡರಿಯದ ಜೀವನವನ್ನು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಗಲಿಬಿಲಿ, ಸಂಕೋಚ-ಭಯದಿಂದ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಸೀ ಮಣ್ಣಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರೇಮ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಆದರ, ಸಂತೋಷದ ಹರಳುಗಳು ಬಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಂದಿನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅದೇ ಗುಣಗಳನ್ನ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನವಿಡೀ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾರ, ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲದ್ದು, ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟ ಅನುಭವಗಳ ಹರಳುಗಳು ಬಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದು ಚೂರಾಗಿ ಬಿಡಬಲ್ಲದು. ನಂತರ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾಗಲಾರದು. ಗಂಗೆಗೆ ಆದದ್ದು ಈ ಕೆಟ್ಟ ಅನುಭವವೇ- ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಧಾರ ಎರೆದು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವು ಇಂಗದೆ, ಅರೆ ಉಪವಾಸ ಬೀಳಬೇಕಾದವಳಿಗೆ ಈ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟವಾದರೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ತೃಪ್ತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಊಟ, ಸೂರು, ವಸನ ಸಿಕ್ಕರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಎಂದು ಆ ಬಡವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಭಾವನೆಗಳು, ಸುಖವಾಗಿರಲು ಹೇಳಲಾಗದ ಅದೇನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ ವಾಸ, ಚಿನ್ನಾಭರಣ, ವಾಹನ, ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜನಗಳ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಸುಖಿಯಾಗಿಬಿಡುವರೆ? ಖಂಡಿತಾ ಇವುಗಳಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸುಖ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುರುಕುಮನೆ, ಸವೆದ ಬಟ್ಟೆ, ದುಡಿಮೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡವರೂ ಕೆಲವರು ತಮಗೇನೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಭಾವದಲ್ಲೇ ಇರಲೂಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ತೇವಾಗಿರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಆವಾಹ್ಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಕೊರತೆ ಅವರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಗಂಗೆಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲೇ ಅವಳ ಹಸೀ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗಂಡ ಶಿವಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಅನುಭವಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟವು. ಶಿವಣ್ಣ ಕೆಟ್ಟವನೂ ಅಲ್ಲ, ದುಷ್ಟನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಂದಲೇ ಅವಳ ಬಾಳಿಗೆ ಕಹಿ ಅನುಭವದ ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದದ್ದು ವಿಚಿತ್ರವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ ಈ ತರುಣಿ ಗಂಡನ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಇದು ಎರಡನೇ ಸಂಬಂಧವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನವ ದಂಪತಿಗಳಿಗಿರುವ ಯಾವ ಹಾಲು, ಹಣ್ಣು, ಹೂವು, ಮೈಸೂರು ಪಾಕುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ, ನಾಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದ ಗಂಡು ಶಿವಣ್ಣ ತಡರಾತ್ರಿಗೆ ಕೋಣೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮದುವಣಿಗಿಂತ ಯಾರಿಗೂ ಮನೆಮದ್ದು ಅರದು ಕೊಟ್ಟು ಬರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಗಂಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ.

‘ಇನ್ನೂ ಮಲಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲಾ... ನನ್ನ ಔಷಧಿಗಾಗಿ ಹರ ಹಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟುಬಂದೆ... ನನ್ನ ಕಾದ್ರೆ ಹೀಗೆ ನಿಂಗೆ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡತೈತಿ... ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದ... ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬಂದು ಬಿದ್ದುಹೋದಿ... ನಾ ಬರಿಗೆ ಕಾಯ್ಲೇ ಬ್ಯಾಡ... ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನೀನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಬಿಡು... ಕಂಡ್ಯಾ...’ ಎಂದು ಉರುಳಿ ಕೊಂಡವನೇ ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆದ. ಆ ಭೇರಿ ನಾದ ಇವಳ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೆರಳು ತುರುಕಿಕೊಂಡರೂ ತೂರಿ ಬಂದು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿತು. ಪರಿಣಾಮ ಇಡೀ ಅವಳಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಾಡಿತು ಅನ್ನುವ ವೇಳೆಗೆ ಹುಂಜ, ಕೊಳೆ, ದನ, ಎಮ್ಮೆ ಕಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬೆಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಕೂಗ ತೊಡಗಿದವು. ಅವಳನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಇರುವನೇ, ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಸವರುವನೇ ಎಂದು ಮಗ್ಗಲು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಹೊಸ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಅಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಆಗಲೇ ಹಾಸಿಗೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅವಳಿಗೆ ಏಕಾಂತ ಸುಖ ನಿತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ

ಇಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೆ

ಗಂಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಸುಂದಾ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಂದ್ರಾಗಾಂಧಿ ಶಾಲೆಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ಇತ್ತ ಪ್ರಸಾದನ ತಾಯಿ ಅಸು ನೀಗಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಸಾದನ ಆರೋಗ್ಯ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ನಿಶ್ರಾಣವಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಾದನಿಗೆ ಪಥಾಪಾರವನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಇಂದ್ರಾಗಾಂಧಿ ಕಂಡು ಪ್ರಸಾದನ ಮುಖ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಸಾದನ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡು ಗಂಗೆಗೆ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಹಸಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮದುವೆ ಆದರೂ ಅವಳು ಒಂಟಿ ಬಡಿಕಳೆ ತಿನ್ನುವ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಲೂ ತನ್ನ ಬಳಿ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳೆಂದರೆ ‘ಇದ್ಯಾಕೆ ಈ ಪಾಟಿ ಬ್ಯಾಳೆ ಹಾಕಿದ್ದಿ...? ರೋಟಿ ಹಿಟ್ಟು ಯಾಕಿಷ್ಟು...? ಯಾರ್ಯಾರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರಗಿದ್ದಿಯಾನಾ? ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದಿ ಮನಿ ಆಸ್ತಿ ಏನಾರ ತಂದಿದ್ದೀಯಾನಾ...? ಪೈಸೆ ಮುಖ ನೋಡವ್ಯು ನೀನು... ಅದ್ರಕೆಮ್ಮತ್ತು ನಿಂಗೆನು ತಿಳಿದೈತಿ...?’

ಅಷ್ಟೇ... ಮಾತಿಗೂ ಪುರುಸೂತ್ತಿರದ ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕು ಸಾಕು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಲದ ಕೆಲಸ, ರೋಗಿಗಳ ಉಪಚಾರ ಮನೆ ಒಪ್ಪ ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಹನುಮಂತ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ವಿರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂತದ್ದರಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯವೂ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ, ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಮಡದಿ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತೇ, ಒಂದು ಸ್ವರ್ತದ ಸುಖಾನುಭವವೇ, ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಗಂಗೆಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು, ದನಕರುಗಳ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಬಿಡುವಾದಾಗ ಕಸೂತಿ ಮಾಡುವುದು ಇದೇ ಜೀವನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕನೆಂದರೆ ಇವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ರೋಷಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾತಕ್ಕಾದರೂ ತನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಇಲ್ಲಿಗಿಂತ ತಾರಿನಲ್ಲಿ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅದೇ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದಲ್ಲದರೆ ನೆನಪಿನಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು ‘ಹೌದು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷ ಮಾಡ್ಲಿನ್ನಿ... ನಂಗೆ ಮೋಸ ಆಗೈತಿ... ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಂಡನಿಂದ ಮೋಸ ಹೋಗಿನ್ನಿ...!’

ಊರಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಬಂದದ್ದು ಇವಳಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದಂತಾಯಿತು! ಅದರಿಂದಾಗಿ ಗುಳೇ ಹೊರಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಳು. ಕೂಲಿ ಆಕಾದಳು. ತನ್ನ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ತಿಂದೂ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಇಲ್ಲಿನ ಹಸಿರು, ತಂಪು, ಅವಳ ತನುವಿಗೆ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಮಲಗಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳಗನ್ನು ಲವಲವಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ನಗು ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಟವಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಶಾಂತಿಯುತ ವಾತಾವರಣ ಅವಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು